

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-387/11

Euroopa Komisjon
versus
Belgia Kuningriik

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — ELTL artiklid 49 ja 63 — EMP lepingu artiklid 31 ja 40 — Kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulu maksustamine — Residendist ja mitteresidendist investeerimisühingud — Vallasvaramaksu kinnipidamine — Kinnipeetud vallasvaramaksu mahaarvamine — Kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulu maksust vabastamine — Diskrimineerimine — Põhjendused

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (esimene koda), 25. oktoober 2012

- Asutamisvabadus — Kapitali vaba liikumine — Asutamislepingu sätted — Kohaldamisala — Siseriiklikud õigusnormid, mis selliste mitteresidendist investeerimisühingute, millel ei ole Belgia territooriumil püsivat tegevuskohta, kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulu maksustamisel välistavad teatud kasumi — Nii asutamisevabadust kui ka kapitali vaba liikumist reguleerivate õigusnormide kohaldatavus*
(ELTL artiklid 49 ja 63)
- Asutamisvabadus — Kapitali vaba liikumine — Piirangud — Maksuõigusnormid — Siseriiklikud õigusnormid, mis selliste mitteresidendist investeerimisühingute, millel ei ole Belgia territooriumil püsivat tegevuskohta, kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulu maksustamisel välistavad teatud kasumi — Lubamatus — Põhjendatus — Puudumine*
(ELTL artiklid 49 ja 63; EMP lepingu artiklid 31 ja 40)
- Asutamisvabadus — Kapitali vaba liikumine — Piirangud — Maksuõigusnormid — Siseriiklikud õigusnormid, mis selliste mitteresidendist investeerimisühingute, millel ei ole Belgia territooriumil püsivat tegevuskohta, kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulu maksustamisel välistavad teatud kasumi — Lubamatus — Kolmandate riikidega sõlmitud topeltnmaksustamise vältimise lepingud — Mõju puudumine*
(ELTL artiklid 49 ja 63)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 33–35)

2. Kui liikmesriik jätab kehtima kapitalilt ja vallasvaralt saadava tulu maksustamise alused, mis erinevad sõltuvalt sellest, kas tulu saavad residendist investeerimisühingud või mitteresidendist investeerimisühingud, millel ei ole liikmesriigis püsivat tegevuskohta, siis on ta rikkunud ELTL artiklitest 49 ja 63 ning EMP lepingu artiklitest 31 ja 40 tulenevaid kohustusi.

Maksuseadus, mis ei anna teatud soodustusi kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulu maksustamisel, mille on saanud mitteresidendist investeerimisühingud, millel ei ole liikmesriigis püsivat tegevuskohta, samas kui ta annab need soodustused seoses tuluga, mille on saanud residendist investeerimisühingud, kehtestab nimelt mitteresidendist äriühingute ebasoodsama kohtlemise.

Selleks, et niisugust ebavõrdset kohtlemist saaks pidada kapitali vaba liikumist ja asutamisevabadust käsitlevate aluslepingu sätetega kooskõlas olevaks, peab see erinev kohtlemine puudutama olukordi, mis ei ole objektiivselt sarnased, või olema ülekaaluka üldise huvi tõttu põhjendatud.

Ent seda tulu saavad mitteresidendist investeerimisühingud on residendist äriühingutega sarnases olukorras osas, mis puudutab kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulu järjestikuse maksustamise ohtu, mistõttu tulu saavaid mitteresidendist äriühinguid ei või kohelda erinevalt tulu saavatest residendist äriühingutest.

Pealegi ei ole selline piirang ülekaaluka üldise huviga põhjendatav. Esiteks ei ole see põhjendatav vajadusega säilitada maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus, kuna juhul, kui liikmesriik on otsustanud tema territooriumil asuva tulu saava äriühingu seda liiki tulu mitte maksustada, ei saa ta tugineda liikmesriikidevahelise maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotuse tagamise vajadusele selleks, et põhjendada teises liikmesriigis asutatud äriühingute tulu maksustamist.

Teiseks ei ole selline meede põhjendatav ka maksusüsteemi ühtsusest tulenevate põhjustega, arvestades seda, et mitteresidendist investeerimisühingud ei saa ühelgi juhul maksuvabastust kapitalilt ja vallasvaralt saadud tulule, mis on saadud maksustavas liikmesriigis asumatelt äriühingutelt, ega maha arvata või tagasi nõuda kinnipeetud vallasvaramaksu, ja see ei sõltu maksukontrolli tagatistest, mida nad suudaksid esitada.

(vt punktid 38–40, 45, 51, 74–76, 80, 81, 83 ja resolutsiooni punkt 1)

3. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 55–58)